

Abstrakt

Diplomová práce bude věnována tématu televize jako neustále se vyvíjejícího média a otázce, zda současné televizní publikum stále tvoří diváci a je pro něj vhodné označení používané pro klasická masmédiá, anebo se televize natolik přiblížila novým médiím, že by už bylo příhodnější hovořit o jejich "uživatelích".

Na základě předpokladu, že přístup společnosti k televizi se během let její existence proměňoval, budeme archeologicky zkoumat televizi z pohledu několika předních mediálních teoretiků v posledních desetiletích. Budeme zkoumat především to, jak se změnilo rozhraní mezi televizním médiem a divákem, a zejména možnosti, které televize nabízí svému publiku.

Nejprve se zaměříme na perspektivu Marshalla McLuhana, téma tzv. remediace autorů Jay D. Boltera a Richarda Grusina. Následně se zaměříme na badatelský směr archeologie médií vycházející z díla Archeologie vědění Michala Foucaulta a budeme zkoumat televizi a diskurz, jehož je součástí.

Odrážíme se především od myšlenek autorů, jako je Jussi Parikka, Siegfried Zielinski, William Uricchio či Axel Bruns. Objeví se také dílo Lva Manoviche a dalších. Zvláštní pozornost bude věnována především problematice postupného vývoje televize jako média a jejího publika.

Televize je totiž považována za jedno z tradičních (starých) médií, to se podle mého názoru ovšem s technologickým vývojem mění a tímto způsobem už o ní uvažovat nelze.

Klíčová slova

televize, média, nová média, internet, digitalizace, globalizace, manipulace, sdělení, publikum, informace